

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Наташа Кандић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, а на данашњем главном претресу мењаће и адвокате Јасмину Живић браниоца оптуженог Дарка Перића и Гордану Живановић браниоца оптуженог Јована Димитријевића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповћа, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Александра Николаидиса, а на данашњем главном претресу мењаће адвоката Браниславу Фурјановић браниоца оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића, с тим што се констатује да је у међувремену у суд ушла адвокат Јасмина Живић бранилац оптуженог Дарка Перића.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 35 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ЈОСИП БАДАЊАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Бадањак.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, име оца?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: С.С. Крањчевића 51, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: 1958., Вуковар.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК, рођен 1958. године у Вуковару, од оца Николе, умировљеник, са пребивалиштем у Ловасу, С.С. Крањчевића бр.51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презима свих оптужених па ћете Ви рећи да ли сте са неким у сродству или евентуално у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: С никим нисам у завади, неке познам, а неке чак и не познам, већину не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете

да дајете исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе је напад на Ловас и страдање цивила приликом напада, затим дешавања у селу у том периоду убиства, противзаконита затварања, телесна повређивања цивилног становништва и страдање цивила у догађају који се десио на тзв. минском пољу. Испричаћете шта је Вама у вези ових дешавања познато, да ли сте у том периоду били у Ловасу, да ли је неко Ваш страдао при овим догађањима, све што је Вама познато било да су то посредна или непосредна сазнања о дешавањима у Ловасу. Изволите.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Хвала љепа. Одмах на почетку да кажем да ја сам био у Ловасу до 10.10.1991. године. Кад је напад, тога дана кад је почео напад на Ловас ја сам једно вријеме био тамо, супруга ми је била у сусједној кући у подруму, могу именовати ако буде после требало код кога, са дјецом где ми је била и мајка. Кад смо видели, морам рећи са једном групом мојих мјештана, ми смо били у једном другом подруму, јер нормално кад падају гранате сви бежимо у подрум, склањамо се. Међутим након пет-шест минута кад

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

смо изашли ван паравојне формације које су ушле у село већ су биле неких сто, двеста метара од куће и ове где сам ја био у подруму и оне где ми је супруга била у подруму. То је било преко пута су те куће у којој улици С.С.Крањчевић. Видео сам да никако више супругу и дјецу, ни мајку не могу извући, не могу прећи преко цесте, повукао сам се од моје куће у једну споредну улицу, нова улица, где је била једна кућа при завршетку градње, тамо смо се сакрили нас четранест, петнаест. Сјећам се само да је била магла и наједном су почели да вичу, да галаме «излазите ван, излазите ван». Био сам свједок рецимо не знам ко је суседову кућу да су погодили «зољом» само је цријеп пао. Кроз ту маглу сам видио, видио сам жене и дјецу и људе да изводе из тог подрума где ми је била супруга, ту је било негде њих око дванаест до петнаест, не знам точно. Мало само, уста су ми суха, па онда, и кажем видио сам тамо да су их, ајмо да будем искрен неки од наших дечки имали су и оружје, ловачке пушке, мало се ту и пуцало, и знам само да су рекли «још један метак да испалите све ћемо побити тамо». Чуо сам плач дјече, то је било једно можда пола сата, више се чуло није ништа и дјецу и њихове родитеље и сви који су били у томе подруму су их одвјели у центар села. После сам сазнао да су их одвели у задругу тамо у радионицу, били су тамо негде до навече јер ја више нисам долазио у село, нисам могао и онда су их пустили кући, али сад ћу испричати хронологију шта се са мном десило па ћемо се вратити на овом што сам чуо. Од тога дана од тих једанаест-дванаест сати колико је било тога дана ја више у село улазио нисам, нити знам шта се точно дешавало. Ја сам се онда послѣје повукао са том мојом групом још једно триста-четристо метара у дубину поља и тамо смо били два-три дана. Затим сам отишао у Илок, даље Вас то надам се не интересира више шта се дешавало са мном. Мој отац, оца сам мога нашао тај исти дан кад смо се повукли дубље у њиве, исто тамо сам га нашао и он је мени рекао овим ријечима: «Јосипе, у село не можемо, али ја нећу бити ни у овој групи где вас има пуно» јер ја кад сам дошао тамо, кад смо дошли тамо, тамо је већ било педесет-шездесет људи који су се на неки начин успјели пробити да дођу до тих њива где се није одвијало ништа. Ја сам рекао «тата, добро, ја нећу, ја ове људе нећу оставити, идемо заједно, видећемо шта ће се дешавати преко ноћи и сутра» и то је све. Мој отац је отишао на контра страну и после шта сам чуо шта се дешавало али то сам чуо тек кад сам дошао у Илок, још су се неки људи пробијали

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

тамо из тог мјеста и долазили су до Илока који је био још увек слободан. Рекли су ми овако «Отац ти је заробљен тамо, привели су га, предао се сутрадан», како се предао, због тога што су ишли тамо мегафоном викали «људи вратите се кући треба радити» и тако које шта и мој отац се вратио. Дошао је до гробља где су га сачекали или војници или паравојска или четници како год хоћете, не знам ко је био, не знам. Моја жена, супруга је била у кући мојој још увијек, значи говорим о сутрашњем дану. Вратили се значи кући, била је код куће, видела је да ми оца воде њих четворица везаног, морам рећи везаног, руке на леђима и воде га крај куће, јер мора проћи крај куће да га одведу горе. По причи моје супруге и покојне мајке, јер и мајка је била исти тај дан код ње, одвели су га горе у ту радиону исту, пустили су га навече кући. Мама ми после прича кад је дошла у прогонство у Опатију да је тата рекао, дошао је кући и плаче каже «Добио сам некакав задатак који не знам како ћу испунити». Дали су му задатак, полицијски сат знамо да је био тамо чини ми се од 18 сати или раније, немам појма, није ни битно, али он сваку ноћ мора ићи кроз село да види ко се шета по селу, ко долази, ко не. То је њега јако погодило, а знамо кад је полицијски сат шта се дешава. Међутим он је, али ујутро да дође тамо у тај њихов уред, не знам ко је био тамо, да их извјести шта је видео ту ноћ, где је био и то је све. То је трајало ето до тога несретнога минског поља. Није нам мама хтела чак ни рећи све, а после се чуло да су га малтретирали, да су га тукли тамо, али он је то увек некако прешуткивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ли вода за сведока?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: И дошао је тај 17., да, 17.10. кад су у поподневним сатима прича, али ја то причам не да сам доживео још једном говорим, причам исказ моје покојне мајке што ми је рекла, да су их позвали све људе чини ми се до 66 година или чак 70 не знам, да се јаве горе због неког сутрашњег 18-ог посла да ће требати нешто радити тамо, и нормално и мој тата је појавио се тамо и дошао је. Чим су дошли тамо су их затворили у ту радиону вани у дворишту и то је одмах почело малтретирање, почели су их тући, мога оца, мој отац је имао «Фићу» наранџасте боје и дошао је један код њега, ударио га је не знам чиме, то ми колега прича који је у Ловасу, не морам га именовати али можда је већ дао исказ такав, ударио га је нечим за врат у пределу леђа и рекао је «Ау што ти добар «Фића», што си га добро сачувао». Мој је отац пао, то је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

почело малтретирање, туча, не само њега већ свих оних, цијелу ноћ до тога минског поља. Ујутро је и он распоређен да иде тамо у пратњи тих паравојних јединица које су ушле тамо и погинуо је на минском пољу. Погинуо је од метка, тако је доказано. Значи није од гранате погинуо. То је што се тиче, што ја знам шта се дешавало тамо. Још једну ствар ћу рећи само што ми је сестра рекла тај исти дан кад се улазило у те улице кад су дошли можда пола сата прије дошли су код моје сестре и ког мога зета у кућу, међутим нису их нашли код куће. Нашли су их код сусједа у подруму и један Ловашчанин је био с њима. Звали су их, само кажем да је то исказ моје сестре која ми је причала, звали су их ван, изашли су сви ван, мој зет Мато је држао дјете које је имало двије године у наручју. Рекли су му «Дај то дјете Ружи, ти пођи с нама», он и колега код којег је био у подруму. Одвели су их триста-четристо метара даље и тамо су их убили у оном дворишту иза капије, убили су их, кажем међу њима је био и један Ловашчанин, не говорим да га је он убио али да зна сигурно ко га је убио, иза тих ријечи стојим. После након пар дана долази исто један Ловашчанин код моје сестре и каже јој «Ружо, иди по брата иза гробља се скрива са једном групом наоружан нек се преда овде», док сестра му одговара овим ријечима «Ако знаш где је иди га нађи», он се само окренуо и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћете рећи пуно име и презиме и сестре и зета.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ружа Кесер и Мато Кесер. Не знам више шта бих Вам рекао, изгубио сам кажем оца, изгубио сам зета, изгубио сам од стрица стрину, не баш рођене али и братића, пуно јако добрих пријатеља и даљне родбине у Ловасу али добро ето толико од мене, изволите питајте ме шта имате. Немам више шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће странке у поступку да Вам постављају питања. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ми рећи Ваша супруга како се она зове?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Марија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Марија. А Ваша мајка?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Катарина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су оне причале о томе осим што је Ваш отац имао то задужење да ли је и неко од њих морао да нешто ради, неку радну обавезу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Чућете, чућете то све. Супруга ми је управо овдје, чућете од ње то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли Вам је сестра саопштила ко је то Вашег, ко му је то рекао за «Фићу» и ко га је ударио?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам, није био Ловашчан, неко са стране ови који су дошли, још је нису довољно, то је био дан, два, да су ту и нису знали име и презиме и ја не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добар дан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бранкица Мајкић адвокат бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја ћу Вас кратко питати у вези са овим о чему сте данас говорили. Најпре бих Вас питала да ли сте неком другом органу или пред другим судом давали икада изјаву поводом Ваших сазнања о дешавањима у Ловасу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Једну малу изјавицу у Ријеци 1992.-1993. године не знам точно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само тад?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Само тад и никада више.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете, да се надовежем најпре на питање тужиоца, ако сам Вас разумела Вама је мајка говорила о томе како је Ваш покојни отац малтретиран?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Тако је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате ко мајци прича?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Отац.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питам за 17-ти, ако сам Вас разумела отац је отишао 17.ог по оном позиву када је требало да се пријаве сви мештани о томе сте говорили.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, да, ако сте ме добро разумјели, мој отац је отишао кад и ја 10.10. али се предао, вратио 11.10. и од 11.10. док није био позван као и сви мјештани на те договоре за рад је био код куће односно ноћи је морао «патролирати» да види ко се креће по селу. Знамо да је био полицијски сат о томе сам говорио да се разумијемо. Можда сам ја нешто, ја се испричавам, али ово је точно што сам сад рекао.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: С обзиром да нисте били у месту ја бих Вас питала неколико ствари о догађајима који су претходили 10.10., шта сте Ви били у селу односно где сте радили?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ја сам радио, ја сам био запослен у Борову тих дана, те године нисам радио нигде. Ја сам био после оних избора био сам вјечник у опћини Ловас и био сам тамо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли имате сазнања везано за постојање стража у селу које су биле формиране од стране мештана?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте, али ништа организирано, самостално било је пар пунктова које смо држали до пада Товарника, после тога је дошло до расула и сви су се разишли и на ко на коју страну, спашавали су живу главу, знали су шта ће се догодити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли сте Ви узели учешће?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И кажете да је то било самоорганизовано ако можете да објасните шта тачно значи та самоорганизација у смислу колико је људи узело учешће у томе, како су били организовани?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Како смо били, знамо све шта се почело дешавати у Хрватској да су се једноставно те које какве страже, нико нас није упућивао на то, мјесто по мјесто се тако организирано само. Није било у то вријеме никакве организације, наредби од никога. Мјештани су видели шта се дешава рецимо Липик, видели су шта се дешава у Борову селу и једноставно су хтјели да се заштите на неки начин, на неки начин и то је било кажем самоорганизација ништа наредба од врха и ништа тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А реците ми где сте држали страже, где су били пунктови?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па ево рећи ћу Вам на улазу у село. Имамо значи ајмо рећи три улаза у село главна ту смо држали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И колико је људи било?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па рецимо на сваком пункту једно мијењали смо, ајмо рећи по пет људи на сваком пункту, значи ако смо били у три смјене то је негде око 45 људи до 50.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли сте имали наоружање неко?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Можете ли да кажете које?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Могу, купио сам «калашњиков».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато колико је било људи са «калашњиковима»?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не могу рећи, знам да су биле ловачке пушке претежно, ја сам имао то и можда још једно три-четири у селу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли било «зоља» код појединих?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ја их видео нисам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли је тако самоорганизована стража можда имала радио везу да је Вама познато?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Реците ми да ли је било по групама, по пунктовима да ли је било распореда редовних, да ли се знало ко кад одлази?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Знало се, знало се. Ја сам рецимо сада и долазим рецимо сутра већ, сами смо се договарали тамо кад смо били, разумјете, сами смо се договарали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хтела сам да Вас да ли је неко правио распоред?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, сами, ако је било сада нас пет, ових пет ће доћи сутра, у другу смјену или ноћ, ови ће доћи опет тако. Ништа није било.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли су то биле целодневне страже?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па сада, то су се људи мијењали разумјете, овај онога зовне ајме замени и тако, не могу Вам рећи да је то било организирано, да је то било осам сати, да је било десет, да је било дванаест, разумете али је увијек рецимо било некад, некад није било пет, некад је било можда тројица, двојица, разумете.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да су у том периоду биле присутне снаге полиције из Илока у месту?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Из Илока?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли је било припадника Збора народне гарде у вашем месту?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Било је једно петнаестак дана само.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли сте Ви икад били припадник Збора народне гарде?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је за потребе страже које сте држали по селу било које возило?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ма приватна возила, ништа овако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Нисте имали?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, приватна возила, ја имао «Југића» једног с којим сам се возио, тако је онај имао тамо неког «Пежејца» у оно вријеме какви су аути били то је било то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Реците ми с обзиром да сте рекли да сте били у Гарди да ли Вам је познато постојање «ОРЕ» или «СОРЕ»?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте, јесте.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете нешто да нам кажете када се дешава регрутација, обука, ко вас је наоружао?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, овако, није било регрутације никакве прво и прво, тамо су ишли драговољци, ко је хтео да иде, ја сам био један међу њима. Кад смо дошли тамо, тамо су били људи које ја никада нисам познавао. Да смо добијали наоружање тамо није истина јер га није било и нисмо добијали тамо наоружање и то је било тамо можда не знам тачно, не могу се сад сјетити, више од мјесец дана та «СОРА» тамо та гарда није била, јер су авиони Југословенске Народне Армије у оно вријеме то бомбардирани. Прво су бомбардирани тамо околне «СОРЕ» се налазе виногради или воћњаци, више нисам сигуран шта је било, али углавном те културе неке су биле, то су бомбардирани тако да се један део гарде повукао за Вуковар, један је се вратио по мјестима, трећ-четврти дан су «СОРУ» сравнили са земљом ти исти авиони где је остало само можда пет-шест тих гардиста.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли се сећате да ли је 10.10. Ловас био гађан?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте, црква која је рецимо два-три пута у два-три наврата гађана и знам да је једна кућа погођена у улици Вуковарској то смо баш ишли, мислим да је та кућа и прва била погођена, јесте у два-три наврата гађано, нису авиони већ или тенкови или навођени неким ракетама, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: С обзиром да сте 10-ог отишли нисте нам рекли до краја у чијем сте подруму били и са ким?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Код Марина Видића «Билог».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да кажете само ко је био са Вама још?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не бих о томе.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли то та група од петнаестак с којом сте се повукли?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, били смо сви тамо вани разумете, тамо смо били код њега и сви смо се повукли.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да кажете разлог зашто не говорите о људима који су били са Вама?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па мислите да, код Марина Видића «Билог» чули сте за њега, његов тата рецимо је био, он је био у Вуковару, били су све Ловашчани, све Ловашчани.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И у том тренутку група која се повлачи да ли је имала наоружање?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Рекао сам на почетку да смо имали онда две те ловачке пушке, рекао сам у излагању.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ми реците још колико сте се задржали односно најпре колико сте били далеко од самог места када сте говорили о пољима, колико је то удаљено?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Рекао сам кад смо се повукли до ове куће, било је негде око сто, стопедесет метара.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ког дана сте ушли у њиву у односу на 10.10.?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Два дана сам био по њивама ето то је трећи – четврти дан.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Трећи дан. Хвала вам, немам више питања.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Молим.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добар дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја сам Градимир Налић, ја браним Милана Радочића. Ја ћу мало да Вас вратим ако се слажете на ову «СОПУ» да ли можете мало да нам објасните где је и која врста обуке се изводила на «СОРИ» и ко је обучавао те драговољце?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Која врста обуке? Обука кондиционална, значи трчање, вјежбе ето то је било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли се вежбало са оружјем, употреба оружја?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не, оружје сам рекао да нисмо ми имали тамо, нисмо га добили јер га није било.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли вам нека друга знања тамо војне природе, да тако кажем, преношена?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па мислим сви који смо били тамо сви смо служили ону војску и није било потребе да нам такве ствари ико говори.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми јесте ли били у униформама?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесам, био сам у униформи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли сви?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Нису сви, не, не сви, ја јесам био.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми у тој вашој групи колико је било Ловашчана још осим Вас, да ли се сећате?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не више од петнаест, можда и мање, не могу рећи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте рекли о тој обуци практично осим тога што сте тамо у војсци претпостављам да се нисте тамо на «СОРИ» скупљали да радите фискултуру, ја претпостављам да је нешто друго било, је ли била некаква обука по специјалностима војним?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли шта ја мислим, можда сам нејасан са питањем, да ли су тамо обучавани разне специјалности као што су специјалност не знам стрелца, снајперисте, везисте итд, обавештајца?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мислим да сам био довољно јасан да такве ствари нисмо вјежбали. Гледајте, јер нисмо имали ни времена да то радимо јер ми тамо нисмо ни били, нисмо били тамо једно петнаестак дана једноставно нисмо такве ствари вјежбали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па како се називало то, шта је то било курс неки, обука, ко је организатор тог курса можете ли нам то рећи?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не могу, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какву сте Ви униформу господине носили?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ја шарену.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли имали неке ознаке?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Никакве ознаке још нисмо добили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А када сте прве ознаке добили?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Овде нисам ни добио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када сте добили?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Када сам добио?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, прве ознаке?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Када сам дошао у 160. бригаду осјечку.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У сто?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: 60-ту бригаду осјечку, тамо сам после отишао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми јесте ли чули за ловашку сатнију?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Какву?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ловашку сатнију?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ловашку?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли за 204. бригаду?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Како да не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је био командант те бригаде знате ли?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: 204.?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: То је вуковарска бригада.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Вуковарска.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па пре је био Мерчеп колико ми се чини на почетку.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли било Ловашчана у тој бригади?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па било је и ја сам учесник те бригаде.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И Ви сте учесник, од када сте учесник те бригаде, у ком месецу сте били на «СОРИ» господине?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: У којем мјесецу?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Или шести или седми.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли у шестом месецу гранатирани или на било који начин нападани Ловас у шестом месецу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Е не знам који је мјесец био, не знам, не могу рећи, не могу рећи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је то Вас господине потерало на «СОРУ», јесу Срби нешто нападали вас у шестом месецу тамо?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Објаснио сам због чега сам се пријавио. Пријавио сам се због тога што сам једноставно хтео да дам неки допринос ако се не дај боже нешто деси, јер смо видели шта се десило у Борову селу, шта се десило около и шта се издешавало по целој Хрватској, једини је то разлог био.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви учествовали господине од седмог месеца после те обуке у некој војној акцији пре десетог месеца и у којим војним акцијама?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ни у једној.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли господине чули за израз «балван револуција»?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Како не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта он означава најкраће?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па затварање некога прилаза, некога пута и тако.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли учествовали некад у таквом једном подухвату?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када? О каквом се подухвату радило?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Срушили смо један дио шуме која води за Вуковар код Шида.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У ком месецу сте то урадили?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам који месец је био, јесам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Сећате ли се ко је овај, командовао том операцијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим да се вратите на предмет оптужбе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се извињавам госпођо председнице, ја управо стижем до предмета оптужнице, а овде се ради, у оптужници пише да је то небрањен, ненаоружан народ и остало а ево сад ћете управо видети какве су операције изводили, покушавам да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте за десети месец, човек каже да није учествовао у операцијама. Идите за десети месец, да се не враћамо у шести месец, седми месец и тако даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесте ли разумели питање господине?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ево ја ћу да пробам да га преформулишем, овај, кажите ми овај, ко је учествовао осим Вас у тој операцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој операцији? Да чујем питање.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо председнице, руши се шума Ловас, запречава се Друга моторизована дивизија, то је ова о којој ми причамо да је овај учествовала, Друга моторизована бригада тенковска се запречава на више сати и тиме се и овај, добијају се

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

похвале из Вуковара од команданта одбране Вуковар «Малог јастреба», ја просто желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја управо покушавам од сведока то да сазнам тачно кад је било, претпостављам непосредно пред овај догађај. То ће нам показати снагу бранилаца Ловаса. Да ли можете да нам кажете ко је учествовао с Вама још у томе?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не могу. Нећу, не могу, не могу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта Вас господине спречава?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ништа, али једноставно, видим да сте. Јесам, ја сам један учесник тога, али зашто сам учесник? Зато што су нападали мој град, зато што су напали мој Вуковар у којем сам рођен, у којем имам родитеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте господине, само реците кад се то дешава?

Јел то било пред напад на Ловас?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Пред напад, пред Ловас напад пред Товарник, дан-два прије, Товарник је 20.9. нападан, разумете то се дешава средином 9-ог месеца, ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Средином 9-ог месеца. Добро.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господине, ја у Ваше мотиве нећу да улазим, свако има своје мотиве. Ја покушавам да утврдим нешто што нама тужилаштво овде ставља на терет, а то је да је овај нападнуто у целости небрањено село и остало, ја зато питам, ја не улазим у Ваше личне мотиве и знам и сами сте жртва кроз страдање у Вашој породици, на чему Вам изјављујем саучешће, просто морам да питам, нећете се љутити. Даље, овај ја просто не знам, Вас је овај суд поучио на почетку да нисте дужни да одговарате на одређена питања, ја заиста немојте се љутити морам да да инсистирам да ми кажете ко је с Вама учествовао у тој операцији и како је било наоружано то људство и ко га је предводио и да ли сте добили похвале за то што сте зауставили за четири сата напад на Вуковар? Пролазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, јер нема никакве везе са предметом оптужбе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја молим одлуку већа, ја мислим, просто сматрам да Ваша. Молим?

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ одговор на постављено питање с обзиром да се не односи на предмет оптужбе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим веће да ме подучи тачно шта смем да питам с обзиром да се овде саслушавају сведоци са сећањима на децембар 96, и тако даље, овде имамо веома важног сведока, човека који зна шта говори, који разумно објашњава своје, за разлику од многих овде који су несувисло сведочили, човека који је дошао и имао храбрости, на крају крајева, и личне и грађанске да дође пред овај суд. Ја заиста морам да протестујем против овакве Ваше одлуке, онда заиста не знам шта да питам и молим да ме подучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта смем да питам судија? Реците ми молим Вас тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужницу имате пред собом, питајте везано за оптужницу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја управо сматрам да ја питам везано за оптужницу, Ви ми забрањујете та питања, Ви мени ускраћујете право на одбрану и то је моја примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате жалбу на, немате право жалбе на одлуку већа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вам кажем само да је моја примедба да Ви мени ускраћујете право на одбрану и да саслушам странку, да саслушам пардон, овај сведока на начин на који је то ЗКП-ом прописано. Господине реците ми молим Вас да ли познајете господина Цирбу Жељка?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: На каквој је функцији он био овај, у десетом месецу у Ловасу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: 91. године? Председник опћине.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли је он заузимао некакву функцију у кризном штабу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? Реците ми молим Вас да ли сте Ви њега виђали тих дана пре 10.10. господина Цирбу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Можда сам га видео 5 дана прије, негде око 5.10. Рекао сам Вам да је дошло једноставно до расула, да су људи спашавали главе, бежали су којегде, нисам га видио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, господин Цирба да ли је био наоружан приликом вашег сусрета?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли знате да ли је господин Цирба имао оружје и какво?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Могу рећи да и не, јер не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли господина Рендулића?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Адама?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је он овај, вршио неку дужност у кризном штабу у Ловасу или уопште у Ловасу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ма који кризни штаб? Који шта? Ми смо се једноставно састајали, то се није, то се после можда неко измислио кризни штаб, сви смо били тамо који смо били, долазио је тамо на, састајали смо се, размишљали смо шта да радимо, куда да идемо, задњих дана није било више никога. Познам га јако добро, директор пољопривредне задруге и дан-данас.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас, питала Вас је колегиница да ли сте имали некакво возило да кажем тај кризни штаб или одбрана Ловаса? Значи, мало шире, да ли је можда овај месни ХДЗ имао једног «Кедија» оранж боје на којем је зеленим словима писало ХДЗ и којим се развозила стража. Да ли се сећате таквог возила?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, и није таквог возила било. Био сам тамо кажем до 10.10. таквог возила никад видио нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас још једну ствар, је ли овај, питала Вас је колегиница за ове зоље, ја ћу да Вас питам је ли била нека ситуација да је овај неко од Ловашчана отео тенк?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Чуо јесам, тамо нисам учествовао и не бих о томе, јер једноставно не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли можда за кога сте то чули да је отео тенк?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Причало се по селу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Име тог човека?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не могу, не знам, не знам. Било је једном, ако је било, нисам тамо учествовао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то можда био Пољак Никола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам, ја Вам не могу рећи да ли је он или није, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми још једну ствар, јесу ли вођени неки овај, разговори, преговори са ЈНА и око чега су вођени? Ко је учествовао? Можете ли нешто мало да нам објасните?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мислим.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је мировна, да тако кажем.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте, мислим да, на то ћу Вам одговорити. Јесу, јесу вођени су. Немојте ме питати за датум јер не знам датум.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, наравно.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Те године 91. јесу тамо кад се то већ све дешавало, ишли су наши. Ишао је Цирба, ишао је Милан Миљковић, мислим да је ишао Тепавац Драган. Ишли су, мислим да су једном ишли у Шид а једном су ишли негде код Товарника, не знам где су се нашли где је био договор. И тамо је кад су се вратили било обећање да нас неће дирати, да би мислим да неће бити напада на Ловас, ето да скратим.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Мало пре је такође било питање чини ми се око средстава веза које су коришћени. Да ли овај, реците ми, да ли можете да се сетите на којим су све местима биле те сеоске страже да тако кажем, пођите од тога где сте Ви били на пример.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Рекао сам Вам, на улазима у село.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Колико је тих било?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: На три места су биле.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми на силосу јел била некаква стража?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: То је, то је један од тих пунктова био, улаз у село.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А јесу ли стражари имали некакви други начин комуникације? Да ли је постојало на неки начин да се светлосном сигнализацијом јави одређена порука у село, било батеријском лампом било огледалом, да ли Вам је то познато?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не. Први пут чујем.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ових, када сте описивали малочас излазак тамо у атар не знам и то, и раздвајање од оца, рекли сте да вас је ту било 50-60 и да се Ваш покојни отац одлучио да се врати, да се одвоји од групе велике и тако даље. Да ли овај знате јесу ли у тој групи тих 50-60 људи све били мушкарци?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Било је можда једно 5-6 жена. Сад се пробам присетити.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми јесу ли били наоружани неки од њих?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Кад смо дошли тамо не. Ја сам рекао, ми који смо дошли тамо да смо имали две-три пушке. Они тамо који су дошли никог нисам видео са наоружањем.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте Ви? Да ли сте Ви своје оружје понели или сте га оставили негде?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Када?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када сте напуштали Ловас.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесам, оставио сам га у Мохову.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: У Мохову сам га оставио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У Мохову?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, имали сте га до Мохова?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Имао сам га тамо, ишао сам, дошао сам до Мохова, више нисам. Бацио сам тамо, није битно шта сам направио с њим углавном.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да видим јесте ли се повлачили са оружјем. Рекли сте да је тамо, говорили сте о овој трагедији кад излазе из подрума и тако даље, људе овај тамо убијају, Вашег брата Ваше супруге. Да ли сам добро разумео?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Зета мога.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зета?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пардон, овај, рекли сте да је томе претходнила некаква мала пушчана размена ватре где су ови који да

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

кажем нападају рекли «испалите ли још један метак, бићете сви побијени». Ко је пуцао?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Опростите, то се дешавало код моје куће, да Вас исправим, не код сестрине, не код зетове.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је отварао ватру на ове који нападају да кажем, Ловас?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ко је отварао ватру?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Они су пуцали на нас боже драги. И ту се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли и са друге стране било ватре на њих?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Можда, не знам, па кажем да је било можда неко, јер нисмо били једни до других, да је неко испалио један метак или два према њима тамо. И онда смо чули оданде где вичу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Значајније ништа?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ништа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите молим Вас овај, сам тај напад на Ловас, шта сте Ви чули од тог напада? Како би описали то? Кад је почео и тако даље? Ту сте још увек.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Чини ми се да је то почело негде око пола осам ујутро, прва граната ја сам био код куће, ја и жена смо били код куће разумете?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јасно. Зато и питам.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Али објаснити зашто сам се нашао после тамо код суседа. Прва граната кад је пала, не знам јел то било пола осам, не могу се сад, али јутарњи сати су били. Пало је у једну улицу више моје, после сам сазнао да је то граната пала код Латаса, да је тај човек погинуо тамо. Онда сам рекао жени пошто је код мене кућа таква, нисам сигуран са подрумом, реко жено дај идемо, иди тамо код суседа у подрум а ја идем горе ту. Ето, и то се тако десило, то су гранате почеле падати, тај дио села ајмо рећи брдо како ми то зовемо, ту су падале гранате док су они улазили, ајмо рећи са северне стране у Ловас.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колко, Ви сте служили војску да кажем, помозите нам, разне су овде изјаве. Колико је отприлике трајало то гранатирање по времену? Ја знам да је сваки секунд дугачак, али отприлике можете да процените?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Испод пола сата није било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је испалено док је било?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ма немојте, немојте ме таква питања питати.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оријентационо.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не могу Вам рећи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пола сата.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ма не могу Вам рећи да ли је пуцано из пет бацача или је пуцано из 55, откуд ја то? Не знам, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто питам, колико граната је испалјено.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? А знате ли овај шта је порушено пре 10.10. у Ловасу? Рекли сте да је тучено и да је црква оштећена и тако даље. Да ли су тада страдале и неке зграде, овај приватне куће? Ако се сећате.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Рекао сам да је тучена црква и да је колко ја знам, да је погођена, рекао сам то на почетку, да је погођена једна кућа негде у Вуковарској улици.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не можете да се сетите чија кућа?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не. Ето то је, што је било до 10.10.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је то. Хвала. Немам више питања.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца? Нема више нико? Од оптужених? Изволите.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан свима.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добар дан.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имам пар питања за тебе па бих те молио да ми одговориш ако ти је познато. Реци ми да ли си боравио једно време у Бадњари пар дана након пада?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: То сам, то сам рекао да сам се повукао догде, нисам рекао директно где. Али сам рекао да сам био два дана.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ја те питам баш на локацији Бадњара да ли си био?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па добро, нисам био баш у оној рупи доле и познамо и ти и ја тога, био сам горе и силазио сам доле у рупу и после сам отишао за Илок.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, питам те ради даљих питања.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добро.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми он те, да ли ти је познато да је неки шатор тамо био постављен за 50-60 људи у том делу Бадњаре?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Сигурно?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. А реци ми да ли су такође два камиона била тамо паркирана да кажем тако за неке намирнице и тако, као резервни положај, ето као у том смислу за онај шатор који је био формиран.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: За шатор не знам, за камион један што је од наших мјештана који се повукао са тим камионом тамо и тај камион је остао тамо. За један дан, за други не знам. Али није, опрости ако могу завршити, никакви, гарантирам никакви резервни положај није постојао нама који смо остали у Ловасу, никакав.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми молим те, да ли ти је познато чији је то био камион?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, није.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није? Реци ми овако, после си ти видим био у тим неким војним структурама јел, Збору народне гарде, па ти је познато је ли полицијски час и давање полицијског часа у ком периоду и тако даље јел, кад се даје. Реци ми молим те пошто си причао за свог оца да је на неки начин како сам ја схватио злоупотребљен, јел да у том периоду да не кажем, хода по селу и тако даље.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, по теби као ето неком искуству том твом да назовем, борачком да ли ти је то нормално?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ти нормално?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мени то није, зна се ко, ко се може кретати, односно још нисам нагласио да он никакву пропусницу није имао, зна се ко се може кретати ноћу кад је полицијски сат.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми молим те како функционише то у том периоду значи кад је тај полицијски час? Та, ајде да кажем како функционише та овај на неки начин?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: А значи, како функционише? Не могу ти ја објаснити како је то функционирало тамо, само знам да је мој отац причао мојој мами да је он избегавао ако је некад негде видео некога, он јесте ишао, али више се негде сакривао овако да га нико не види, због чега. Само мало да објасним, што се бојао да не дај боже наиђе неко да га убије.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Управо због тога питам да ли у том периоду значи постоји лозинка о одзив? Да ли ти је то познато?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не знам да се то, не, није.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми да ли ти је познато да је у просторијама месне заједнице, у просторијама онога, оне, у оној где је кориштен кризни штаб, где је користио кризни штаб ХДЗ-а.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тада у Ловасу, да ли је постојала радио станица?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мићо, искрено ти кажем не знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. С обзиром да ја знам да си ти био, укључен си био у тај, у том периоду у тим структурама и тако даље па ме то изненађује.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам. Ево искрено говорећи не знам. Не могу се сјетити да је било, знам да на пунктовима ниједном пункту како сам рекао, није било радио станице, није било везе никакве.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Ово те питао господин Налић овај адвокат овај, везано за овај пи-кап, а не ради се о оранж боји него о окер боји, значи жуте боје са натписом зелене боје Збор народне гарде али отворен пи-кап онај значи није затворен него отворен задњи дио. Да ли ти је познато да ли је вршено патролирање са њим у Ловасу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Исти одговор какав сам већ дао. Није ми познато да је такво возило било у Ловасу. Није.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли ти је познато колико је бројало чланова овај ловачко друштво?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не, није ја нисам ни био у ловачком друштву.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Отац ти био.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Отац ми јесте био али нисмо о том никад ни разговарали.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Питам те из тог разлога што је купљено оружје за потребе стражарских места и тако даље па зато апелујем. Значи, није ти познато колики је број био чланова?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Није ми познато.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми од када је, датумски да ли ти је познато, откада је почео да функционише овај на Сори овај обучни центар?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: То сам већ једном, то ме господин питао. Не могу се оријентират, не могу.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми молим те да ли је логично, боравио си тамо, да не знаш ко је водио, ко је овај да не кажем био инструктор у том обучном центру. Да ли је то логично реци ми молим те. Да ли ти је познато име Анте Росо генерал касније?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је он био присутан?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Само мало. Ја не могу рећи био је присутан. Не могу рећи да је он био водитељ тамо, али је био присутан. Не могу рећи за водитеља никада, није нико рекао то јер то је тај који вас води, који вас обучава, који ће вам обучавати, да није дошло до тога можда би било још неке обуке, не могу рећи да је био он тај који је био главни тамо за обуку.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хвала. Реци ми пошто си био присутан исто тим прославама оснивања ХДЗ-а, затим након победе ХДЗ-а које је уследило касније изборима и тако даље, реци ми да ли је долазио Бранимир Главаш тим приликама Мерчеп, Божо Сребровић.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесу, јесу.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Арић?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесу, све које си набројао.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Дражо Јосип.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли су они у том делу регионалном делу представљали неке тада функције-мислим у том ајде да кажем покрету ХДЗ-а. Да ли је то тачно или нетачно? Ето то.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Неки од њих можда јесу учествовали али мислим то није сад битно.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли је Мерчеп Томислав био командант територијалне одбране у седмом месецу, осмом месецу 91.године у Вуковару?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли му је заменик био Јосип?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Замјеника не знам, не знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми овако везано за доношење аутоматског оружја у Ловас из Богдановаца, реци ми конкретно да ли знаш имена људи који су донели аутоматско оружје?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви постављате све сугестивна питања. Постављате сугестивна питања дали сте одговор па онда питате.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Ја питам.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам, не знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли ти је познато име и презиме лица које.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте у вези доношења аутоматског оружја из Богдановаца, па сте одговорили на питање па сад хоћете да он каже шта?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ево, конкретно да ли му је познато ко је донео аутоматско оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је донето уопште?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је донето оружје из Богдановаца у Ловас? И ко је донео?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам да ли је донешено, ја сам рекао да сам ја моју пушку купио. Да ли је донешено или су се људи сналазили како су знали а ко је донео нормално не могу одговорит ако не знам на прво питање.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, има видео запис.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Океј.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Океј. Реци ми молим те, да ли си ти неком приликом долазио код Девчић Боже код мог оца по оружје за намене страже у селу у том периоду, значи, познато ти је да је он био ловац и да је имао ловачки карабин, ловачку пушку, пиштољ, све уредно на дозволу легално и тако даље. Да ли си ти био један од тих који је долазио?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је био с тобом Мијо Колић?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли би то било злоупотребљено рецимо и да ли је донешено на кризном штабу после тога нека одлука везана за дотичног Девчић Божу, да ли ти је то познато?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Као прво, враћам се на оно. Кризни штаб није постојао, била је организирана група са тим стражарима и кад смо видели шта се дешава около, донели смо један закључак овакав. Код свих ловаца, Мићо код свих ловаца од ријечи до ријечи ћу испричати сећам се тога датума, овај дана кад смо ишли тамо и надао сам се да ћеш ме то питати, баш ми је драго. Јесам, био сам ја, Мија Колић и Долачки покојни Стипо. Ишли смо не само код твога оца, код многих ловаца смо ишли да нам се придруже ако

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

дође до нечега не да морају, или да нам даду оружје. Мићо, овим речима сам ишао код твога оца «чика Божо, јел видите каква је ситуација овде? Оћете нам се прикључити са оружјем ако неко нападне наше село или ћете нам дати оружје?» Овим речима ми је говорио «ја кад дође до нечега, знам на кога ћу пуцати». Тим речима ево га ја сам изашао ван и то је било све који сам ја контакт имао са твојим оцем. Значи, шта сам ја ту могао закључити? Знаш и сам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мој одговор.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. То је твоје мишљење.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мој одговор.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, добро.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Али ено Мија Колић ако треба и он ће то посведочити.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Све у реду. Мени је то све познато па зато питам. А драго ми је да си признао то да је тако било, да си долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не морате сад да коментаришете.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хтео сам овај, нешто друго да кажем. Да ли је то било после мог одласка из полиције или пре тога?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ја не знам да си отишао из полиције.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, добро. А реци ми молим те да ли ти је познато да су бачене неке две експлозивне направе након тога у двориште код тог истог Девчић Боже?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мићо то сам чуо, ја то осуђујем, али никакви договор и никаква наредба нечија да се то направи није донешено нигде. То ти одговорно тврдим. Никада нигде таква наредба није донешена. Никад нигде. Да ли је неко направио то, то чуо јесам. Не знам ко је направио и жалосно је. А мислим да је то био криви пут онога ко је то направио, један једини инцидент који се догодио у Ловасу. Али.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је било после тога па зато ти кажем.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ево ја, ја се.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реци ми да ли си познавао Ловрић Антона?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Опрости како?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ловрић Анту.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јеси? Да ли ти је познато да је он био официр ЈНА и у којем чину да ли ти је познато?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не знам, не знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је боравио у том периоду у Ловасу? У том кризном периоду, 7, 8, 9 месец, 5., 6, небитно у том периоду?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: не знам, и то не знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто ти је комшија, близу ти је.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Молим те објасни ми о ком се ради.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Стари пуковник Ловрић, ето морам сад тако да кажем, пуковник Ловрић Антун, твој комшија.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мислим да ниси, знам сада о ком се ради.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Из Партизанске улице.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, да. Колико знам да није био, не у кризном штабу, није био тамо код нас.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, не. Ниси ме разумео. Хтео сам да те питам. Значи, познато ти је да је био официр јел тако?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Сад је, да.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је био у Ловасу у том периоду то те питам само.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Виђао га јесам тамо, да ли је био баш у не могу, не могу рећ.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Да ли ти је познато да је он један од учесника преговора са ЈНА?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Није ти познато? Да ли си био на састанку у дому културе након разговора ЈНА и кризног штаба из Ловаса?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: То су била у наврату једно чини ми се три преговора, не један.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да, да. Па ја питам само.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Али мислим да нисам, све што сам дознао, какви су резултати са преговора дознао сам од оних који су били тамо. Мислим да нисам био тамо, не могу се сетити.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Значи, ниси био ниједном присутан? У месној заједници? Уствари, у овоме дому културе. Након повратка и разговора са?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, не, био сам вани тамо и све сам чуо од њих вани.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Хвала. Да ли ти је познато да је Ловрић Антун водио неки ручни дневник? Да ли га је предао касније господину Васиљевићу генералу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Први пута чујем то.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли могу господину показати једну шему везано за инцидент који се догодио тамо на минском пољу такозваном минском пољу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву шему?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па шема ова која је кориштена у предмету, која се користи. Само чисто да ми каже.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мислим нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок није са минског поља нити је био.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не. Небитно је то, него да га питам за неке делове итд. значи, да топографске, да не кажем познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, од каквог значаја.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Зато што је човек из села разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да га питате?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да га питам за неке ствари, приказ ове шеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ни та шема није у спису, ја не знам одакле Вама та шема, шта је то?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Како није молим вас, па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не видим ту шему одавде, да погледам. Па не видим одавде о чему се ради, то је шема минско поље израђена према сећању Петра Палијана из Ловаског листа.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако је званичан документ коришћен у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли ми то читали у доказном поступку тај део, али мислим не знам шта сведок треба да се изјашњава везано, шта? Имали смо пуно из Ловаса сад он да се изјашњава, уосталом постоји шема која је званично у списима.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ово је шема, зато Вам ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није то та званична шема коју је добио суд и коју има у фотодокументацији.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: То је госпођа Кандић доставила, молим вас, па то госпођа Кандић користи, зашто ја не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма нема никаквог значаја овај сведок да се изјашњава, идемо даље.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми молим те да ли ти је познато онај пут између Борова, творнице «Борова» и детелине која је значи код оног бунара старог, значи пут према воћњаку.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли ти је познат тај пут?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, да.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли је то пољски пут или какав?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Пољски пут је био колико ја знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми да ли једним добрим делом је макадам на том путу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ако ћеш точније један дио је асфалтиран, онда има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само претпостављам да оптужени хоће да пита 1991. године кад је.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам интересантно да питамо шта је сад.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, не сада, 1991. године овај пут.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Знам о којем се путу ради.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Овде је погон «Борово», овде је тај пут који води за воћњак, да ли ту постоји један дио макадама пута у години 1991.?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ха, мислим да је, не знам, не знам сад, ситнице су то за мене, не знам точно. Пут је постојао али да ли је био макадам или.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли у близини творнице «Борово» постоји негде далековод, да ли ти је познато? Добро, ја питам само да ли ти је остало у сећању пошто си тамо још увек присутан и да ли има неки стуб далековода?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био 1991.? Опет се враћамо.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је био 1991.?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па мислим да је ишао до творнице далековод због струје, нуз цесту.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Низ цесту, то је нешто друго, то је стуб, а пружање далековода то је нешто сасвим друго. Добро. Хвала, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко од оптужених питања? Изволите.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, оптужени Косијер.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добар дан.

Опт.ЗОРАН КОСИЈЕР: Питао бих сведока, данас је рекао ако сам добро разумео да је из села њих било око петнаестак.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, не чује Вас нико. Шта? Само мало, нисмо чули питање.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ако сам добро разумео сведока данас је рекао да их је било око петнаестак да ли у Збору народне гарде или у одбрани села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то добро разумели, није то сведок рекао, пређите на следеће питање.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Следеће питање, да ли му је познато, колико је добровољаца или драговољаца, како хоћете, из села Ловаса у периоду од априла 1991. до новембра 1991. године погинуло из села Ловаса?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: До ког датума?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Од априла 1991. до новембра 1991. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је значаја то питање?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Од значаја утврђивања колико је било припадника који су уопште организовали одбрану села и побуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте сведока, да ли је било 10.10. организоване одбране села и да ли је неко погинуо из села од организоване одбране.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: То већ и врапци знају шта ће сведок да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, само сачекајте, немојте да питате за неки период. Господине Бадањак, да ли је 10.10. било припадника Збора народне гарде у селу Ловас и да ли је било организоване одбране села и да ли је неко погинуо од тих припадника Збора народне гарде у одбрани села уколико је било?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Организиране одбране никакве није било, Збора народне гарде није било, МУП-а, полиције, није било. Све што је било, то је било онако, никакве одбране, знају они јако добро када су улазили, да нису наишли на одбрану. Никакве одбране у селу није било у Ловасу, организиране одбране.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, колико је припадника Збора народне гарде из села Ловаса погинуло у периоду од априла до новембра 1991. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, нема никаквог значаја.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Госпођо, господин Жељко Цирба је његовој књизи «Крвава истина».

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, сада немојте, шта сада и даље коментаришете, цитирате неке књиге.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Госпођо, Ви нама доводите овде припаднике Збора народне гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да га питате у вези догађаја који је предмет оптужбе.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли који српски добровољац сме овде да сведочи у интересу српског народа, не сме. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље са питањима. Изволите.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Учесницима присутним и поштована председнице већа, пошто породица Радојчић и Бадањак до ових трагичних догађаја су били у изузетно добрим и пријатељским односима, јер.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте, и ја иза тога стојим.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Ја ову прилику користим да теби у своје име и у име моје породице изразим саучешће и лично жаљење за све оно што је твоја породица прошла.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Хвала.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: И ово је крајња истина, јер мислим да смо ми, као младићи смо заједно момковали.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: И иза тога стојим, и иза тога стојим.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: И имали један изузетно леп и пријатељски однос и жалим што нисам био у могућности да помогнем твојој породици. Имам само једно питање и молио бих те да будеш искрен, као што смо ти и ја увек били искрени. Да ли си чуо да је Милан Радојчић именом и презименом наредио било какво злодело или кривично дело, конкретно у месту Ловас?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Милане, искрено ћу одговорити, директно ја чуо нисам.

Опт. МИЛАН РАДОЈЧИЋ: Хвала ти на искрености. То је све што имам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема више питања од оптужених? Господине Бадањак, реците ми од оптужених, кога Ви познајете овде?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Милана, Крњајића и овог Девчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Љубана Деветака?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Гледајте, ја са њим никада никакав контакт нисам имао. Ја сам за њега чуо, дакле, ево сада видим ту као човека, али да сам га негде видео, ја га не бих препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били у време ових дешавања у селу?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали су Вам родбина, сестра, мајка, отац, који је нажалост страдао?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви чули да ли су ови оптужени имали неке функције тамо у селу у том периоду?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Гледајте, сада ако кажем, немојте ме држати за реч, ја знам да је Милан имао неку функцију и Мићо је имао функцију тамо и било је њих још који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете Милан, реците и презиме.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Радојчић, да су имали функције, разумете, да је Девчић исто имао функцију, да су још многи који су били тамо у Ловасу имали којекакве функције, а нису ту, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, какве су то функције биле?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мислим да је Девчић имао, да је био заповедник полиције, а Милан је нешто у, немам појма, не знам, исто је имао неку функцију тамо, не могу рећи, мислим, да не испадне сада да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Вашем оцу неко дао задатак да патролира оно ноћу у време полицијског часа.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је било опасно у то време на тај начин. Јесте ли сазнали, ко је то њему дао такав задатак? Да ли сте евентуално после некада чули?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ја никада нисам сазнао, премда сам ја то покушавао сазнати, да видим ко је та особа. Не могу ја као ја у никога прст, а можда, Девчић пошто је био тамо у полицији, можда он то зна, јер ме је неке ствари питао у вези тога. Ја нисам дан-данас дознао ко је то њему наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се, а и данас сте Ви то спомињали, неку обуку на тој Сори.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у близини Опатовца?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па можемо рећи да је то у близини и Ловаса и Опатовца.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, колико је та обука, оријентишите се у односу на напад, када је то било та обука, у ком месецу и да ли је то било до десетог месеца 1991. године?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мислим да сам ја већ у свом излагању рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али само да буде јасније.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Гледајте, не могу точно рећи месец када је било, али до 10.10., до десетог месеца, до друге половине деветог месеца, више није било тамо. Образложио сам да су авиони тамо тукли, прво су ваљда, хвала им на томе, дали неко упозорење, бацили су гранате у виноград или како сам већ рекао, у воћњак или већ где, тако да су се ти, маса повукли према Вуковару, остало је тамо њих пет, шест безвезе, није било више ништа и онда се после тога сравнило, али кажем сигурно друга половина деветог месеца. Значи у десетом месецу тамо никога није било, јер је било срушено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте да су цивилне страже једног тренутка престале да се држе.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Већ је то почело у деветом месецу, половином можда деветог месеца, видело се да ту нема излаза, да ће ту бити, видимо како се дешава све окол, како пада место по место у том нашем делу Источне Славоније, а посебно када је пао Товарник, 20.09. чини ми се да је било, крај свему, да су се људи једноставно сналазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то пао Товарник?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Чини ми се 20. или 21.09., ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Негде двадесетак дана пре Ловаса је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте одговарајући на поједина питања рекли да сте били припадник 160. Осијечке бригаде. Остало је нејасно, када сте постали припадник те бригаде?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: У дванаестом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јер постављена су питања, па није до краја разјашњено, да то потпуно појаснимо.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: У реду.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у овој шуми Јелаш непосредно пре напада на Ловас било неких стационараних припадника Збора народне гарде, неке чете Збора народне гарде или тако нешто?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Не, мислим да је било, да бих ја то знао, никога није било, једино људи, опростите мало, једино људи који су бежали из Томпојеваца и тамо, то су места тамо Томпојевци, Чаковци су се и скривали тамо по тој шуми, али то су искључиво били цивили. Чак је тамо нађено и неколико жртава цивилних, али тврдим да није било никаквог Збора народне гарде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, помињали сте малопре на питање оптуженог Милана Девчића да сте код оца његовог кући ради узимања тог оружја за те цивилне страже, ишли Ви, Стипо Долачки и Мијо Колић.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате, шта се десило са тим Стипом Долачким?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Чуо јесам да су га убили после, чуо свакаквих информација, али никада нисам точно сазнао да су га и на тенку вукли, углавном су га убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте Вашу сестру Ружу Кесер и Вашег зета Мату Кесера.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је сестра испричала ко је још био у том, кажете, Мато је држао дете у рукама, да ли је тако, ко је још био тада са њим и да ли је неко још изведен и како се зове тај човек?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Мислим да сам то исто рекао, можда нисам рекао име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда нисте рекли име и презиме.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Тако је, изашла је моја сестра са децом и зет ми је држао то мало дете у руци, изашао је сусјед њихов где су били у подруму, тако сам рекао, Ђуро Пољак и његова жена Зора Пољак и онда су им наредили, онако како сам већ, да се не понављамо, наредили су ми зету да да дете Ружи и онда су Ђуку Пољака и мога зета Мату Кесера одвели у улицу Владимира Назора, бићу сада точнији, у кућу Ђуре Филића, иза капије тамо су их стрељали, убили су га.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, везано за Вашег оца Николу Бадањка, нама су овде неки сведоци који су иначе преживели минско поље помињали да је Никола остао тамо претучен у задрузи. Да ли је Вама Ваше накнадно сазнање, неко од тих људи потврдио да је Ваш Никола на минском пољу убијен, да га је неко видео да ту лежи на тој детелини, јер био је ту и Вјекослав Балић и Ловро Герстнер и Влатко Палијан, који каже, Никола, он је остао тамо у задрузи. Неки сведоци нису сигурни да је Никола уопште дошао до минског поља, него да је тамо остао претучен и после да је убијен. Да ли Ви имате сигурно сазнање да је Ваш отац стигао тамо до детелине.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко Вам је то рекао?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Имам сазнање и тако је било како сам рекао, убијен од метка. Сада ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците, ко је тај ко вам је рекао?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Иван Мујић, мислим да је био сведок овде, можда то га неко није питао, али он је био тај који ми је то потврдио и мислим, не могу Вам сада тврдити, од ових сведока који су, мислим да је Берислав Филић њих купио тамо на минском пољу и то да ми је он потврдио. Нисам сигуран да је он али Мујић Иван ми је сигурно рекао да је био тамо близу и видео је мог тату где лежи, Мујић Иван је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На детелини?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: На детелини, на минском пољу тамо, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ови неки сведоци, неки нису сигурни, неки га нису видели, мисле да је остао у задрузи. Значи, Иван Мујић Вам је потврдио да је сигурно Никола тамо у детелини.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имају ли пуномоћници питања? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан, Наташа Кандић.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, има члан већа питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Само једно питање, малопре када сте одговарали на питање једног од овде окривљених, изјавили сте да је било отпора у селу, али да није био организован и да су они знали где је отпор. Какав је то отпор био, малопре сте то изјавили?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ако је био отпор ја кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Рекли сте, био је, па ме сада занима, да ли је неко давао отпор тој војсци која је улазила?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ако је било отпора, то је био отпор никакав, јер они су улазили кроз село тако великом брзином. Мислим, ако је негде отпор, значи да се они морају ипак мало негде и сакрити и застати и све, јер то је таквом брзином било, рекао сам да је напад можда био пола сата, минобацачки, већ какав је био, али они су већ од пола села улазили у село, разумете. Када је тај минобацачки напад престао, они су већ били двеста метара од моје куће. А да ли је био отпор, можда сам се погрешно изразио, не знам, ако је било отпора, то је био никакав отпор, јер колико сам после чуо да су, када су почели долазити, да су они дечки са оног положаја од млина, хајмо рећи, северозападна страна, да су једноставно побегли, никога није било, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Значи, код млина је био неко?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Гледајте, били су, били су људи још увек некако стацинирани негде. Када је почео тај минобацачки напад, они су побегли, а тај минобацачки напад је био усмерен на пола села, а од пола села су они улазили, фронтално, хајмо рећи, заузели све улице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Када сте изашли из тог подрума, јесте чули да ли је било пуцњаве спорадичне?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Пуцњава ишла је из Крањчевићеве улице према нама, оданде, рекао сам на почетку да су то били, разумем се мало у ту муницију, да су то били они распрскавајући меци који се активирају можда на сто метара и мислиш да су ти иза леђа, а они су још можда, сто, двеста метара испред тебе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ДРАГАН МИРКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то нападачи, јесте сазнали, ко је то ушао у Ваше село?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Па који, добровољци српски, чини ми се да је, колико имам информацију, да је ЈНА вршила топнички напад и после колико сам чуо, после навече, тог истога дана или сутра ујутру, не знам точно, је војска ушла са тенковима и шта ти ја знам, а прво су ушли они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српски добровољци?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Тако је.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било међу њима Ваших мештана из Ловаса?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Ја гледајте, јел било, било је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан, ја само имам питање, помињали сте и братића и још неке рођаке, да ли можете нешто о томе да кажете, како су, која су ваша сазнања, како је он страдао, да ли сте и тетку неку помињали или?

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Није тетку.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево братића.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Да, да, то је, ако могу? То је обитељ Данијела Бадањка, то је мој стриц, није онај најближи, али родбина смо јако и његова жена, они су затечени, пошто су они дошли са оне стране, затечени су у кући њиховој и тамо су убијени на лицу места, стрељени су једноставно. Петар Бадањак то је њихов син, он се некако успео извући, како да Вам кажем, на једну другу страну, не према Бадњари, не како је спомињано, већ према Бечки. Међутим, неко му је дошао тамо рећи да су му убијени мама и тата и он то није могао преболети и вратио се у Ловас. И колико знам да је био тамо пар дана жив или на минском пољу или овако је убијен, не знам точно, али је убијен.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала, ја немам више питања.

Сведок ЈОСИП БАДАЊАК: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем се господине Бадањак што сте се одазвали и дошли у суд у Београд да сведочите. Хоћемо ли да правимо паузу или да наставимо? Хајде онда једну кратку паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 10 часова и 57 минута и биће настављен у 11 часова и 10 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 11 часова и 16 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

СВЕДОК МАРИЈА БАДАЊАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Бадањак. Име Вашег оца?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Лука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Радница у «Трикоу» радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Која адреса од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша где живите.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Силвија Страхимира Крањчевића 51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: 6.12.1963.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству са овде оптуженима Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади некој са неким од њих?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не.

Са оптуженима несродна, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Нећу прећутати.

**Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве
изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових 14 лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у 10-ом и 11-ом месецу 91.године, односно страдање тих цивила у нападу на Ловас, затим дешавања у самом селу, убиства, телесна повређивања и противзаконито затварање цивилног становништва као и страдање цивила у догађају на такозваном минском пољу. Причаћете суду у том периоду да ли сте Ви били у селу? Да ли је неко Ваш страдао? Све што је Вама познато у вези овога што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Овако, ја само што сам доживела и што знам што се сећам. Овако, ја сам у селу остала са двоје дјеце мале, мени је погинуо свекар и добро, од заове муж – шогор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете имена и презимена тих људи које спомињете.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Никола Бадањак, то ми је свекар од мужа отац а Мато Кесер то ми је од заове муж. Мислим то ми је од блиски рођака. Овако, ја сам остала у селу са двоје мале дјеце. Један је имао 5 година, други 3 године. Били смо у сусједовом подруму пошто је напад почео ујутро, побегла сам, то ми је била најближа кућа јер је подрум био, да не будем сама, ту је била и моја свекрва и сусједи и жене. Већином само су жене биле унутра у подруму. Ми смо око 9 сати, не знам тачно колико, добили бомбу у подрум.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Вјероватно су тражили јел има кога. Ми од страха се нисмо јавили, ја то кажем, нисмо се јавили и они су отворили прозор како је био и наслоњена су била врата дрвена и ту је активирана ова мала бомба колко се ја сећам, бар су тако, и то је експлодирало, међутим, како је био заслон само је свекрва добила пар гелера и сусјед пар гелера у леђа. То је сусјед старији човек Антоловић, тако да. Онда су нас извели ван из подрума, испред те куће у нашој улици како је, постројили су нас, нас 10 је било у подруму, троје дјеце од сусједе Павличићеви и двоје моји и ја и свекрва и сусјед Антоловић и његова жена су нас постројили, раздвојили, морали смо одвојити дјецу од себе и рекли су да ће пуцат ако случајно буду чули да неког има или нешто од мушких. Онда су нас одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај Антоловић?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Паво, то је старији човек, добро, њему је сад син погинуо, није битно. Али, они су нас одвели онда у притвор као у задругу, то је пољопривредна задруга у центру Ловас. Ту су нас одвели као на неко испитивање у ствари, то су били, су нас довели сви у тај хангар, ту су нас постројили, седјили смо тамо, шта ја знам шта су они испитивали и ту су они колко се ја сјећам тога Паву Антоловића су одвели у хангар тамо и они су њега, то смо чули, јауке да су га тукли због чега? Ваљда су га наводно питали због сина, ди је шта је? Јер његов син је онда био у МУП-у као. Е сад, и покојног Краљевић Златка су исто испитивали гдје је и шта је. То се сјећамо тога. Међутим, онда су нас касније пустили кући да идемо кући, морали смо сви објесити неке беле траке око руку да се препознамо као да смо цивили. Вратили смо се, ја прву ноћ сам преспавала и свекрва и дјеца у кући. Међутим, бојала сам се после. Сутрадан смо ујутру отишли мало дубље у село, отишли смо у нашој исто улици код рођаке Оструновић смо спавали да буде нас више. Е од онда кад су нас, ту спавали, онда су нас као имали смо дојаву ишли су улицом, добошали су, да се мора ић сви пријавити у опћину ,мјесни уред, да се морамо пријавит ко је осто ко је све, то смо ишли се пријављивати, морали смо ићи радити, жене и ја, пошто сам имала двоје мале дјеце, нисмо сви могли ићи али је једна особа увек остала, рецимо свекрва је остаја с дјецом а ми смо сви способни ишли радити у њиве, брати винограде, брат грожђе, кукуруз и то све, тако да малтене нисмо били цијели дан кући. Кад смо дошли, кажем, то смо морали присилно радити, морали смо онда колико се сећам након неколико дана ић опет поново пријављиват се у месни

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

уред и потписивати. Добро, то је можда након двадесетак дана смо морали као да остављамо имовину сву да немамо право као да остављамо њима, добро, то је био Клисурећ Саво, њему смо потписивали да остављамо сви имовину и као да ћемо отић одатле. То је то, колко ја. А било је сад ту још морала сам чак ићи, два дана сам ишла у пољопривредну зграду где су они имали стожер, где су имали нешто, ја сад не могу рећ точно шта су они тамо, тамо сам два дана сам ишла чистити горе изнад те зграде били су станови, морала сам скупљати ствари, чистити, избацити све ствари носит ван, један дан сам у тим канцеларијама код Милана Деветака морала сам кухат кафе и то. То је само један дан сам то радила, иначе, овако смо по њивама и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Милан Деветак?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не Милан Деветак, опростите хтела сам рећ овај Деветак не знам како се зове е сад знам да је Деветак. Хтела сам рећ мислила сам Милана Радојчића, ал Деветак, Деветак што је био у пољопривредној задрузи у канцеларијама горе. Тражила сам нормално ево тражила сам да ме пунте ван да изиђем из села с децом, међутим, то ми нису допуштали јер су говорили стално као твој је муж пети на списку за убит. То ми је говорио Пљока звани Пљока, Драган звани Пљока. Е сад ја не знам његово презиме, он је дошао особно у кућу ту Саве Острун где смо ми спавали све дане је долазио и рекао је овако госпођо, другарице, онда је било тако каже «ево немојте, он је сам мени рекао немојте пуно излазит ван јер каже имамо дојаву да је остала жена с двоје дјече у селу а муж је као побјегао а пети је на списку за убити».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај Пљока Драган?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Како је изгледао? По мом сјећању, био је смеђе плави, али није имао пуно косе, е сад ја не могу од, то је било већ прије 19 година, ја сад више не могу сад толко сјећање, знам да је само и мислим да је носио наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јел он био.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Он је долазио често у ту кућу код ди смо ми спавали као боравили преко дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи, наоружан?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: У униформи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао оружје?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесте.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, Ви сте рекли дошли су у нашу улицу, то је Крањчевићева улица где сте иначе живели.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту дошао? Јесте ли Ви? И постројили вас ту?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Сад ћу Вам рећи овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то људи и какви су униформе?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Кад су, кад су нас извели из подрума, они јесу викали јел има кога? Јел има кога? Кад су бацили бомбу, после су отрчали около кроз ушли кроз врата доле, отворили и рекли «сви ван».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Да ли можете да кажете да ли су то били неки војници? Неки.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: У униформи, у униформи зеленој, ја сад не могу рећ ко је био точно кад ја тог тренутка, ја се сјећам, ја не могу рећ сад ова је особа била, ова је особа била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли неког препознали ту?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не, тај тренутак нисам препознала, али ћу Вам рећи након два-три дана кад сам морала ићи, кад смо морали, добили дојаву да морамо ићи кући сви који су из кућа, као неки претрес ће бити, онда сам препознала био је један војник, њега не знам, али сам препознала Зорају то је мјештанин из Ловаса, Зораја ја сад не знам како се он зове. Презиме му је Зорај, како се зове ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био наоружан? У униформи?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесте, јесте. Они су рекли тај дан да се иде кући да се дочека, ја јесам кад је ишао улицом он и још неки војник, ја не знам који је то војник, то није био из села, али Зорају тог јесам препознала зато што су ишли од куће до куће су претресе након неколико дана ишли су као претрес у куће. Њега јесам препознала. Али кад је, док је ишао улицом преко пошто му је кућа с преке стране, у међувремену сам ја пошто су ми опет сад звани тај Пљока и он је исто био међ ту, он је реко «сејо, боље би било да се вратиш тамо где јесам каже за сваки случај» тако ми је рекао, јер иначе он долазио сваки дан тамо, ја сад то кажем што сам ја доживела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то кад сте дошли у ту задругу.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То јутро.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дошли Ви и Ваша деца и цела породица или како?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Сви који смо били у том подруму, нас десетак, ја, сусједа с дјецом, ја, свекрва, ти сусједи двоје старији што су нас извели и из те улице наше колко су били исто су ишли, исто су тако сачекивали по кућама и водили су нас у задругу. Нас је било онда једно можда двадесетак је ишло ваљда из те наше улице који су ишли па су нас дотле до задруге, ваљда како су које изводили, тако смо ишли према задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Шта се ту дешава у задрузи? Препознајете ли тамо некога?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте тамо препознали?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Крњајић како се зове, имена опростите, презимена више знам Крњајић, не знам како се сад зове, Крњајић, сад Вам не могу даље, био је Грковић из Товарника Душан. Мислим он је иначе Ловашчан само је у Товарнику живео, било је сад даље не могу сад имена кад не сјећам се точно. Можда је још било, био је сигурно још који, само, не могу сад да не би неког оптужила ко можда, ја нисам видела, за Крњајића знам, за Грковића знам. Знам да је био Ступар из Товарника Душан то исто се добро сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они ту радили?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Они су били с пушкама, вјеројатно су ишли по улицама, јер био је један војник и један који је можда познавао село или мјештани који су знали где, шта како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били у задрузи јесте ли били у том дворишту задружном?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: У дворишту, у дворишту сам била с дјецом, ди су већина била, сви су скоро били који су били доведени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте морали носити беле траке?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То је кад смо кренули кући рекли су нам да морамо као ставити беле траке да би се препознали као да смо цивили да не би случајно неки метак залутао или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао да то морате да ставите беле траке?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Они тамо што су били у задрузи кад су нас пуштали, рекли су да се мора окачити те бјеле траке да се препозна.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред ових које сте препознали тамо у задрузи које сад спомињете, да ли је било ту још неке војске? Каква је то војска била?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Било је, било је још. Било је, али не могу рећ сад какве, сад сам се мало и узбудила па ме онда тако, било је још војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се наредних дана дешавало? Све сте нешто викали морали смо, морали смо на присилне радове, то сам ишла радити. Ко то Вас тера у те присилне радове и на који начин?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па ишла је обавијест, један је по селу бубњао да се мора доћи сви радно способни од шта ја знам, не могу сад рећи точно, ја мислим од 18 до 60 година, 55-60 година, да сви радно способни да се јаве сутрадан као и да се дођу прво пријавити у месни уред и онда сви радно способни ишло се на њиве радити, неко на њиве, неко чистит тако зграде и то што се морало сређиват станове и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је било у том правцу неке дискриминације? Да су само Хрвати морали ићи радити или је то било ишли сви и Срби и Хрвати?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Колико ја знам да су само Хрвати ишли радити, јер ја у том окружењу где сам била, били су само Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми за те беле траке? Јесте ли, јесу ли носили сви сељани беле траке? И Хрвати и Срби без разлике или је и ту било неке разлике?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја Србе нисам виђала, мислим који су остали жене, цивили да су носили беле траке, ја само знам колко да је то нама речено јер ја нисам имала пуно контакта, ја по селу се нисам пуно крећала, јесам ово што сам морала ићи на посао, што сам се вратила баш кад сам ишла пар пута код доктора нешто сам морала и до трговине, то ми је сав био излазак што сам морала и кад сам морала ић, морам рећ нагласит, звали су ме једно два-три пута на разговор. На разговор као у месну полицију, то је било у центру исто на разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то разговор био? С ким сте водили тај разговор?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Е овако ћу Вам рећи, као то је био као полиција, милиција сад већ, испитивали су ме за мужа, ди је, шта је, како је, испитивали су ме за мог оца, то су питали пошто су као он је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Херцеговац, као зашто одакле ја потјечем пошто сам у Товарнику, знају да сам удата у Ловас, зашто, одакле моји потјечу као родитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та испитивања ко врши? Је ли Вама неко познат? Непознат?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па овако, био је једном је био пошто сам ја ишла више пута, два пута или три пута сам ишла, немојте ме држати строго за реч, али два пута сам сигурно ишла. Једном је био непознат а једном је био и Ђуро Продановић ако се не варам. То јест, има у МУП-у као полицајци су заводили, јер они су гледали неке касете, преснимавали су са тих забава прије што је било, шта ја знам, неке феште. И они кажу видели су мене на касети, као ди сам ја пролазила, ди сам играла као, ја сам њима на то њима одговорила, ја јесам било ловачка забава, било нека забава што се дешавала, ја стварно то волим и дан данас, волила сам ићи на те забаве, реко ја јесам ишла и супруг а што сам ја плесала, ја волим плесати, играти, певати, то је мени одувек сам волила а сад ако неког сматрате ако неко плеше, игра, пјева, да је то злочин, то мени није било. Каже, као препознали су мене да сам била на овој забави, као зашто то је наводно било нешто се славило, нешто је било ХДЗ зашто сам ја била на тој забави? Ја кажем ја увијек идем на сваку забаву као и што је истина да на сваку забаву сам ишла, било то приватна забава, било овако, ишла сам на забаву и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми та испитивања ко врши? Је ли то Вама неко познат? Непознат? То везано за ту прославу и ту ХДЗ прославу?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па не, то су ме испитивали кад је био, као у полицији као зашто сам остала као да ја не смем изићи из села као муж ми је осто, као муж ће се вратити као на основу мене и дјеце, он ће се вратити као због нас, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас управо питам ко Вас испитује? Да ли знате јесу ли то за Вас непознати људи или неко познат?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па рекла сам Вам да је био једном приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па везано за ту прилику ХДЗ касете, ко је то? Је ли Вас тад испитивао Ђуро Продановић или ту непознати неки?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Био је, био је и Ђуро Продановић је био сигурно зато што, али је било и непознатих особа, знам да су рекли каже кад тако волите плесат као нећемо Вас пустити јер сам ја и

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

питала да ме пусте, као да ме пропусницу, да ме пусте да могу ићи ван с дјецом. Међутим, рекли су па као видели смо вас на касети Ви би могли остат с нама славити Нову годину и тако то су била више провокативна питања за мене мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та зграда полиције где сте то испитивани?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: У самом центру, то јесте кућа од Боре Кесера, али у самом центру на ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми оног дана када сте били у тој задрузи, задружном дворишту значи првог дана кад је био и напад 1010., јесу ли неки људи остали тамо затворени у задрузи?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па рекла сам Вам, Паву Антоловића су задржали али јесам чула да су га, то сам чула јауке и то, сад шта су с њим, јел су га тукли јел су му нешто радили, јер је човек урлико малтене. А задржани не знам, ми смо пуштени, касније не знам јел су колко оставили или нису. Јесу остављени касније јел можда други, трећи дан кад су се људи који су отишли рецимо мој свекар особно, њега су вратили, неке су жене ја не знам, ишли као у њиве тражити јер који је послао исто не знам, у њиве тражити људе да се врате јер тај дан сам кренула кући да узмем нешто дјеци за обући пошто нисам у својој кући спавала већ сам код те Острун Саве спавала, то је десетак кућа даље од моје ишла сам дјеци нешто узети гардеробе да се могу обући, тај дан су привођили два војника то сам видела, ал не знам који су, непознати су ми свекра мог, јер смо требали се сусрести, међутим, да избегнем тај сусрет пошто сам видела да иде он ја нисам знала шта ћу рећи, сам се вратила у кућу где смо били тако да су њега провели, он је осто притворен ишао на испитивање јел то сад у задругу или преко пута она зграда то не знам точно, знам да су га водили на испитивање и да је остао преноћити ту ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Бадањак?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило са Вашим свекром?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Њега су на минском пољу колко ја знам 16-17.10-ти не знам точно кад, али знам да је ишао на минско поље, али он је добио тобоже задатак, то знам јер смо се ми 3-4 дан, он је добио као да дежура, пустили су га кући из притвора да дежура ко се креће улицом, ко прође морао им је свако као вече дават или јутро извештај. Ко се креће, ко долази, ко све. То колко ми је свекар

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

причао то знам јер он је и сам рекао кад сам се вратила тај трећи дан идем кући, он каже Марија иди, боље иди даље спаси, за мене не брине а ти се склони с дјецом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекао свекар ко му је дао тај задатак да то?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Није, рекао је само на испитивању да је добио да то мора, као да то мора пратит ко се креће. Још он рекао ја не знам како ћу ја то моћи а не смеш кад је полицијски сат бит вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми овде оптуженог Љубана Деветака знате?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Њега кажем, особно сам само једном видела у згради пољопривредне задруге кад сам кувала каву и то са Весном Кесер Палијан је бивша била, њега особно баш сам рекла, не могу рећ кад нисам тог човека пуно виђала, јесам видела кад сам носила каву једном можда, јер нисам се толко кретала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га то видели? Који је то?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Кад сам била уз, чистила сам тај дан у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је месец био ако се сећате?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Десети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десети 91? Је ли се сећате да ли је био у цивилу? У униформи?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Имао је униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку функцију тад у селу?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам. Не могу Вам рећи ја какву је он функцију имао ја не знам. Углавном је био тамо у војничком јесте био, а какву је функцију имао, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милана Девчића да ли знате?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Знам, добро знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали тад?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесам, била сам код њега исто на разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми ту ситуацију и да ли знате да ли је имао Милан Девчић неку функцију?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Мислим, мислим да је био за територијалну одбрану, мислим да је тако, био је у униформи,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

особно мени ништа није направио, не могу рећ. Мени овако, али ми смо разговарали, ја сам дошла код њега на разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било? Тај разговор.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То је било, сад је то опћина у Ловасу, мислим уред, бивши месни уред, ја сам њега дошла, пошто се иначе знамо он и мој муж су били јако добри, колеге што би рекли пријатељи прије како да кажем док се није оженио и сад шта је било после ја не знам, не улазим у то. Дошла сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић где, да ли знате где је радио пре тог периода?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: У електро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електро.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: у електро мислим Вуковар, мислим да се тако зове, електро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не мешате Ви можда Милана Девчића и Милана Радојчића?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јој, е видиш, њега гледам а хтела сам рећ на Радојчића, не Девчић, опростите сад сам се збунила мало Девчић не, не, не, Девчић је у полицији у МУП-у радио прије рата у МУП-у, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав сте то разговор имали код Милана Радојчића?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја сам особно пошто га знам од прије тражила да разговарам. Хтела сам да изађем из села са децом, тражила сам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било кад сте ишли на разговор код њега?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Шта сте рекли опростите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Исто у десестом месецу, можда након већ ми је свекар био погинуо али сам тражила можда крајем 10-ог почетком 11-ог мјесеца је то можда било кад смо све то, тражила сам да изиђем из села и мислила сам да њега могу пошто га знам можда мало лакше како би рекла доћ до њи да питам да ме пусти из села, он јесте мени рекао да могу с дјецом као до Шида али или би ме као он одвезао до границе како то већ било већ до Шида или би неког посло. Међутим, ја сам се стварно неко ми је рекао дал свекрва сад точно не знам да тако не идем и мало сам се уплашила пошто би сам, мислила сам можда ће ми се нешто десити тако да

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

сам одустала и онда сам ишла сад кад сте споменули Милана Девчића, сад сам се сјетила да сам онда тражила, он је био исто сад сам се сјетила у том стожеру преко, јесу ли то стожери, је ли то полиција била а исто преко пута зграде у овој кући од Брајковића на ћошку не сад где је био као МУП, ту је долазила војска и ту су се тражиле пропуснице за Шид или ко је већ моро негде ићи. Тамо сам видела Милана Девчића сад се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку функцију?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Мислим да јесте јер преко њега се ваљда могло добити, војска је тамо била, то је већ касније било, војска је тамо била али је он долазио ту а због чега, исто не знам јер је ту у том као стожеру била војска у тој кући од Брајковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате оптуженог Жељка Крњајића?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Из виђења. Мислим, сад прошло је пуно година па ми је сад мало овај, њега сам видјела исто пар пута у згради и у центру да је био али с њим особно контакт неки особно нисам имала, јер избегавала сам те, у ствари, избегавала сам иначе сусрете тако да оно што сам морала радити радила сам, ишла сам кући дјецу и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тај Крњајић кога помињете да сте 10.10. видели у задрузи?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да, да, само се доста изменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, када сте Ви изашли из Ловаса, када сте напустили село?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: 05.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли тужилац неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте разговарали са свекром. Да ли Вам је причао свекар ко га је саслушавао?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Нисам о томе, ја јесам са њим разговарала, али о тим појединостима, није ми чак ни говорио пуно, јер ми смо мало били, како бих рекла, он је мени причао да се само склоним, да идем у село дубље спавати, да баш не останем кући, јер њега су касније притворили, тако да нисмо пуно. Сада морам рећи, чак ми је, мислим и Милан Радојчић рекао да могу ићи видети свекра док је био притворен, међутим, ја то нисам желела из можда неких својих особних разлога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, поменули сте да је страдао Мато Кесер.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли о томе нешто непосредно знате?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Знам само где је страдао, у којој улици, да су га убили са капије у Ђуке, само мало да се сетим, Филића куће, иза капије, само толико знам, јер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били присутни када је, евентуално када су га?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приводили или тако нешто?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја не, јер нисмо ни у истој улици, али његова супруга је то причала. Ја кажем, ја то нисам видела директно, али се зна да је и убијен тамо и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели неке друге људе који су тамо изгубили живот, да сте нешто Ви непосредно били присутни, сазнали или тако нешто?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Видела сам само тај дан када је био напад, али то или је од гранате или је од метка, сусјед овај, он је бивши гробар, Ђура Антоловић убијен, али то је било таман од куће, трећа кућа од нас, на стази је лежао, једино сам то, зато што су касније ишле жене да виде ко је то, једино то што сам видела особно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви госпођо, слабо «стојите» са именима, Ђуро Антоловић је био овде у судници.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Бивши гробар, Антоловић му је презиме, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није битно ако се не сећате.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Зато што ми је сусед гробар, не могу сада точно име да се сетим, али мислим да има још, јер под тим именима има пуно Антоловића, гробар бивши, то је можда лакше тако, онда ће се знати ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, тај напад када је почео, кажете, била је та граната.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било тих граната, да ли се сећате, колико је то гранатирање трајало?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Колико се сећам, то је ујутру рано почело, можда 6 и 15, по мом сећању, када се чула прва граната да је ударила и то у, то се чуло тако близу, али можда до једно шест, седам сати, пола осам евентуално, јер смо ми око 7 сати, нисам

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

одмах ни хтела ићи у подрум. Међутим, муж је рекао, «иди, иди у подрум са децом, шта ћеш ту сада у кући седети». Ја кажем, «а шта је то, то није ништа, шта сад, пукла граната, пукла», нисам то схваћала озбиљно да је то тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је почео напад војске, јесте то видели или сте већ били у подруму?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја сам била у подруму, хици су се, меци су се чули, али смо ми били већ таман у подруму, јер сам још код те суседе, из подрума смо ишле горе ја и она да узмемо из кухиње воду и сишли, то је већ било девет сати, девет је било, можда пола десет већ када су се близу чули меци и онда смо потом након тога, можда након пола сата смо добили бомбу у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, госпођо Бадањак.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Добар дан.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја сам Бранкица Мајкић, бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића, па бих Вам ја поставила неколико питања у вези са овим што сте говорили. Да ли можете да определите када сте били на саслушању ово, за које се сећате да Вас је испитивао Ђуро Продановић? Не морате тачно датум, у односу на.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не могу Вам тачно датум, зато што се тога пуно догађало, али негде можда, шта ја знам, можда негде око 25.-26.10.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли можете да се сетите, када сте други пут били?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Други пут, то је било у једанаестом месецу, можда након тога, након, у једанаестом месецу је било, али можда већ касније, можда двадесетак дана касније, после тога, јер су, сада сам заборавила само дати исказ, још да су они мене, касније сам добила крајем једанаестог, почетком дванаестог месеца, да се морам иселити из села, то сам добила од, као допис да морам се иселити из куће и да одем из села, јер иначе, ако ме нађу да ће ме после тога. Зато сам ја тако нагло и отишла у дванаестом месецу, пре сам тражила, па ме нису пуштали, међутим, сам у дванаестом месецу, три дана пре су ме обавестили да морам напустити и кућу и село, као да морам отићи.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате, ко Вам је упутио такав допис?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам, само знам да је дошао по мене, сада ћу опет са именима, само мало, може тренутак да се сетим, Нинослав, Нинослав, како се презива, у Долу је њему кућа, јој, ево не знам, из села је, тај дечко је из села, мештанин је, али он је са неким дошао, али он ми је као ту дојаву дао да морам то. Е од кога је он то добио, ја то исто не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, крајем једанаестог месеца када сте били, ја сам разумела, то су за Вас непознати људи који су Вас испитивали. Али да ли знате, коме су они припадали, односно шта су представљали у селу? Ако знате, ако не знате, нећу да Вас мислим да инсистирам на томе што не знате.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, сада ми реците, рекли сте, да, у вези са тим, да ли сте тада ишли по пропусницу, након тог испитивања други пут?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесам, ја јесам добила пропусницу касније као од, да ли је то био Милан што је био у МУП-у, Девчић, али је војска тај дан, ми јесмо се и спремили да идемо, али је војска тај дан дошла и нас је све, који смо били спремни, каже, какав излазак из села да се сви морамо вратити кућама. Ми јесмо били добили пропуснице и када смо требали ићи на бус, они су нас сви кућама потерали да нема никаквог излаза из села, да је то све нормално и да се то мора остати.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То говорите о оном 05.12.?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не, не о 05.12., то је прије, прије смо ми хтели ићи још, можда прије тога смо добили пропусницу и онда нас је као војска дошла, не знам одакле, па су рекли као не може се.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И од кога сте лично добили Ви пропусницу?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па ту где је био тај стожер, не знам ја, је ли то од неког, није био мештанин села, није био мештанин села. Али сви који су били у тој кући од Брајковића, то је била као неки штаб, је ли то сада био војни, не знам, не могу сада рећи који је точно, како се то звало и не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Споменули сте да је у Брајковићевој кући била војска. Да ли је Вама познато, од када је војска у тој кући?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам, ево не могу сада се држати датума када не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Можда након тједан дана, не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми, у вези са пословима, радовима на које сте морали ићи, како кажете, колике су биле групе? Претпостављам да сте били у групи са женама другим?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да, жене су биле.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Колико је било жена у групи у којој сте Ви били?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па било нас је можда двадесетак на њиви, двадесетак, 25, како који дан, јер то се радило, неке су у поље ишле радити, рецимо била сам пар дана где сам радила само јабуке смо пребацивали у хангару, нас можда пет, шест, јер ја сам на више послова ишла радити, тако да сам била некада најмање у групи, то сам била два дана у задрузи што сам кувала кафе са Весном Палијан, то је најмања група, нас две жен е што смо били и што смо морали стан горе од Јозе Миласа то све избацити вани, празнити стан од свих тих ствари, књиге, шта ја знам већ све то, то смо морали чистити те станове горе и шта ја знам чији је био стан још, чији су били још станови. Знам од Јозе Миласа и те горе станове, не знам чији су били.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, по Вашој оцени, радови које сте обављали, да ли су, да кажем, били смислени, да ли је било потребе да се јабука, кукуруз и остало у селу уреди на неки начин, обере, прикупи и тако даље или је то било, да кажем, иживљавање ето просто терање на рад бесмислено?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Добро, то је била сезона да се бере виноград, кукуруз, то је била сезона, а сада како смо ми радили, чујте, морали смо радити, сада је ли нам било хладно или није, је ли су зебле руке када смо грожђе брали, то је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку оружану пратњу ту када сте ишли у те радове?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па била је, неки су били војници, сада, били јесу неки војници, наоружани јесу стајали, добро, нису поред нас, али су кружили околу, тако да јесмо. Ја знам особно у винограду да их је било. Чак ме је један изводио ван, да види где му се ауто покварио, тај «Пљока», звапи «Пљока», Драган «Пљока» звани, он је мене извео ван, јесте да сам се уплашила, каже, «да ти

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

покажем, селе ништа се не бој, само ћу те показати моме другару» и нормално ја сам морала изаћи из реда, одвео ме је, ишла сам цестом, уствари, то је пут и сада иде нормално један је војник био у зеленом, чак мислим да се звао Зоран, обријан је био, не знам како су га звали. Нормално сада он каже, «само да те упознам, ето ту ти се покварио ауто код ове селе као, селе код тебе се покварио ауто, немој се ништа више бојати» и вратио ме назад тако да сам остала радити.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли добијали неку накнаду за то?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Неке бонове, да ли су то бонови или нешто, јесмо нешто добили.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте могли тим боновима да прибавите, помињали сте трговину да сте одлазили?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесте, то је било нешто да се, могло је се нешто купити, сада колико, ја исто не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Пошто Вас је председница питала у односу на дискриминацију везано за радове и тако даље, да ли је било дискриминације у том погледу, у погледу могућности набавке у тој трговини?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Оно што је било у трговини, то смо могли узети, мислим, не могу рећи сада.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питање је било, да ли је то било за све мештане или је то било само за?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја особно сам била можда једно пар пута у трговини, оно само основно што ми је требало, јер тај бон што је остао задњи, то сам оставила заови, зато што је она остала још у селу, ја сам изашла касније, 05.12., тако да и куповали смо свеће и шта нам је требало да видимо, пошто нисмо после када је полицијски сат, морали смо закривати прозоре да се не види светло и тако, онда смо више свеће куповали и тако то, што нам је требало баш, можда мало брашна ако се треба испећи крух или нешто.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, госпођо, ја сам Градимир Налић, адвокат, ја браним Милана Радојчића и желео бих да Вам поставим пар питања. Ви сте малочас, видим мало помешали Радојчића и Девчића.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Добро, опростите, није намерно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А сада сте се, претпостављам, сетили ко је.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Сетила сам се после, да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, Ви сте рекли да је од раније и Ваш супруг био пријатељ са Миланом и тако даље.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да, то знам из његове приче.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је Вама лично познато да је Милан извршио било какво кривично дело за време тих десетак или већ пар месеци колико сте се налазили у селу?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То не могу рећи, ја особно нисам доживела и не могу рећи то када не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, реците ми молим Вас, Ви сте изашли, кажете, у дванаестом месецу. Могу ли да Вам помогнем, да ли су Вас можда у дванаестом месецу саслушавали људи који се зову Радованац Душан и Вукадиновић Горан?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам, имена се не могу сетити, можда јесу, али не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро реците ми, молим Вас, то када су Вас испитивали и тако даље, јесу Вас питали за Вашег супруга нешто?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли можете да нам кажете, шта су Вас питали ако се сећате?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Питали су где је, радио пре и зашто, шта ја знам, зашто је побегао, то знам да су ми поставили питање, зашто је побегао, а оставио као жену и двоје деце.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте му одговорили, да ли можете да се сетите?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, да ли је Ваш муж пре 10.10., пре него што је напустио село, да ли знате, како је напустио село, пре свега?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То јутро је напустио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Са ким, сам, у друштву?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Мислим да је био, нормално овај сусед што смо му били у кући, Павличић, па он је био у кући када је био напад, јер смо ми у кући, знам да ми је рекао када је прва граната, каже, да идем у подрум. Међутим, ја нисам хтела зато што је то мени било онако, кажем, нисам схваћала озбиљно. А ко је још са њим био, не знам. Знам да је сусед био тај и ови околу суседи

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Мађаревићи и не знам да ли је био још ко, не знам, не могу рећи, када сам ја отишла одмах са децом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је неко од њих био наоружан том приликом када сте се последњи пут видели?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Колико ја знам, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми да ли је Ваш супруг у селу, односно у Месној заједници имао некакву функцију пре ових догађаја?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Мислим да је нешто био у опћини, мислим у уреду, али не знам точно шта.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је можда он био председник Извршног одбора Месне заједнице Ловас?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Можда и је, можда, не знам точно, јер не могу сада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, да ли знате, какву је он функцију имао у Кризном штабу Ловаса?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То не знате, да ли знате извињавам се, за постојање тог Кризног штаба?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја пуно, ми нисмо причали никада о томе шта он ради, јер ја сам имала свој посао, децу, кућа, тако да једноставно о послу нисмо пуно причали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим вас, да ли је Ваш Јосип био у гарди?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Мало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте мало?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То није гарда, то су они њих позвали можда пар дана, шта ја знам, на неку обуку, а ништа.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је била та обука, госпођо, да ли се сећате?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате за Сора објекат?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Сора?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ора можда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ора, да.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: То је према Вуковару када се иде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је био можда Ваш муж тамо на тој Ори?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Е то не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми, да ли је Ваш муж узимао учешће у борбама у Вуковару?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Шта је радио?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је узимао учешће у борбама у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од каквог је значаја, ја Вас молим, ово нема никаквог значаја за предмет оптужбе.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја то не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не разумем судија, не дозвољавате то питање или шта?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ма ја ни не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дозвољавам питање, ако хоћете, веће ће да одлучи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја хоћу да Вам објасним зашто то питам, од каквог је значаја, ако Ви сматрате, да ли могу да Вам објасним од каквог је значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, борбе у Вуковару.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је неколико километара одатле, ово је залеђе вуковарског бојишта, јединица којој је припадао њен супруг је, она се кретала у том појасу и дејствовала у рејону, то је била њена зона одговорности село Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте онда и Товарник да испитујемо, и тамо су биле борбе, широко је подручје било, ако ћемо у сваком месту да испитујемо борбе и ко се борио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оптужница то назива «вуковарском операцијом», ево колегиница ме подсећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оптужница то назива «вуковарском операцијом», ово о чему ми говоримо, о Ловасу, о догађају у Ловасу, то је залеђе вуковарске операције, то пише и у оптужници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то пише, у изреци?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У образложењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Образложење не везује суд, предмет оптужбе је што је изрека.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо, ми се не боримо против изреке, ми се боримо да докажемо против образложења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да не губимо молим вас време, одбијено је питање, може веће да одлучи и идемо даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хоћу одлуку већа и хоћу образложење зашто је одбијено питање, молим Вас, ако би били љубазни.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се одговор на постављено питање браниоца Градимира Налића јер се не односи на предмет оптужбе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, молим Вас госпођо, да ли је Ваш супруг поседовао некакво оружје?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Колико ја знам, није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, рекли сте да су Антоловић Паво и Ваша мајка, чини ми се или свекрва добили понеки гелер по телу.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да, у леђа, нешто ситно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли их је неко лечио од тога, да ли им је пружена медицинска помоћ?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Мислим да је свекрва ишла код нашег сеоског доктора Качара, мислим да је онда био тренутно у селу, али ништа нису овај само су нешто мазали, па су рекли да ће временом то изаћи ван, јер то су површинске повреде.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим вас да ли Вам је познато да ли је Ваш супруг учествовао у некој акцији којом приликом је сечено дрвеће да би се запречили путеви тенковима? Да ли Вам је познато то?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте то никад чули и прочитали?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Чула сам за Бенковац нешто али ништа, ништа не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта сте чули за Бенковац?

ОДБИЈА СЕ одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не односи се на предмет оптужбе уопште.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам госпођо на Вашем исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Госпођо Бадањак ја сам бранилац Жељка Крњајића, поставићу Вам заправо само једно питање. Ви сте данас овде рекли да сте у задружном дворишту видели Жељка Крњајића па ме интересује да ли сте тада имали било какав контакт са Жељком Крњајићем у том дворишту наравно?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја не.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, да ли сте можда касније виђали Жељка Крњајића у Ловасу?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесам, то сам рекла да сам избегавала, кад сам била у згради виђала сам га можда у униформи да је пар пута силазио у зграду, улазио и излазио али то је све што сам ја, ја сам избегавала иначе да.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, само у вези са тим још једно питање, да ли можете овако прецизније да кажете у које време сте га виђали мислим у односу на дан напада?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: У десетом мјесецу.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Молим?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: У десетом мјесецу.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У десетом, али отприлике у првој поливини, у другој, одмах после ових дешавања?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па био је у селу, сад је ли то било крајем десетог, почетком једанаестог, углавном сам га виђала јер мислим чак да је имао и руку у гипсу, мислим.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ви кажете крајем десетог или почетком једанаестог?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па то је ту.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја бих Вам предочио само једну чињеницу знате.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Реците.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господин Жељко Крњајић рањен је 11.10. у Товарнику, да је затим пребачен у болницу.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Зато кажем да сам га видела у гипсу рука је била.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, само да Вам, значи позната Вам је та чињеница и да се он у то време, да он у то време није био у Ловасу.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Био је, можда не точан, углавном сам га ја видела.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Хвала Вам, имамо ми у вези те чињенице и писмене и какве друге доказе. Хвала Вам.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Пет дана прије, пет дана после, углавном сам га видјела.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала Вам, немам за Вас више питања госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље од бранилаца? Нема нико. Од оптужених да ли има неко? Изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, оптужени Љубан Деветак. Молио бих сведокињу да каже у десетом месецу то што је чистила у задрузи, кувала кафу, је ли то било пре минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону господине Деветак.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је било пре догађаја на минском пољу или после?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Колико се сјећам минско поље је било негде око 16-ог.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: 18-ог да Вам помогнем.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Добро, можете помоћи точно у датумима, или је то ту у те дане.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми ко Вас је ангажовао за тај посао?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ко ме је ангажовао?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па кажем прије тога сам једно два дана радила у пољу у винограду. Један дан смо кукурузе, други дан виноград, трећи, могу рећи да ми је Милан Радојчић једном смо се срели, рекао ми је да ми олакша да можда мало лакши посао радим јер се знамо, онда сам ићи чистити те горе станове, чистили смо и једно два дана сам можда била ту.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Опростите, нисам разумео та госпођа која је била с Вама.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како се звала она?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Весна бивша Палијан, она је иначе радила прије у задрузи, колико се сећам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми кога сте видели још у, рекли сте да сте радили горе у становима па онда доле у згради.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кога сте видели још осим, ту где је била управа?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Видела сам неке обучене у униформи, е сад ја кажем особно нисам хтјела то близу контакт да имам да се сусрећем, што више сам избегавала, више сам ишла унутра у просторије да не будем у контакту са је ли то војска била или неко овако, кажем колико сам виђала, виђала сам, у згради сам виђала и Грковић Душана, је ли Душан.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте ли видели неког од жена?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Од жена?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, запослених.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знате или се не сећате?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не сећам се.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Имам примедбу сад, ја апсолутно се не сећам да је госпођа икад била у управној згради задруге, могло се десити кад ја нисам био присутан иначе бих, то је ћерка вероватно, ради се о Палијану, Палијаново име кћерке, њу сам знао, али госпођу нисам ни познавао од раније.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Е па њој сам морала ићи помоћи јер нешто је.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се, нисам завршио, ако је то било који дан после минског поља то сигурно није била искључиво војска тамо. Пре тога не знам, нити је било тамо потребе да неко кува кафу јер је било жена које су радиле већ тада које су кувале кафу, то је једно, а друго није госпођа могла у униформи никог видети осим оне шарене, једноставно нисам носио униформу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Идемо даље, од оптужених?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Добар дан.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имам неких кратких питања за Вас па да кратко одговорите само. Рекли сте у својој изјави мало пре да је Ваш свекар Никола Бадањак имао неки задатак од стране некога да је добио и да из куће гледа ко евентуално се креће ноћу по улици итд.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Тако је он мени рекао да је добио задатак, од ког је добио не знам јер кад је био притворен пустили су га кући да све што се дешава као мора јављати.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, значи није се кретао по улици него је из куће то гледао, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекла из куће.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека сведок појасни на који начин.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим вас има транскрипт па ћемо видете да ли је тако рекла или не, тако је рекла.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не. Он је добио задатак да он мора, пустиил су га кући али да проматра шта се дешава је ли се ко креће, где иде и шта и како, али не из куће.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Него?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да дође кући и да се шта се дешава као код нас у улици у том дијелу.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ти си рекла у својој изјави мало пре да из куће гледа на улицу ко се креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо транскрипт, да се сад не губимо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, имам приговор, није тачно да је сведок тако да не може да тврди нешто што није тачно.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта сте рекли госпођо Марија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, постоји у транскрипту.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Само да разјаснимо молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад је разјаснила.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да проматра шта се дешава ко се где креће и све.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Одакле, из које позиције?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Али да мора бити вероватно вани кући, они су њега пустили кући али да мора свако јутро.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је Вама познато с које позиције?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не, не знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, то ми је битно. Хвала вам.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Речено му је да мора ићи и давати извјештаје ко, где, шта, како.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Хвала Вам. Реците ми да ли Ви знате тачан датум Вашег изласка из села?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: 05.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, одговорила је на то.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: 05.12.?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Реците ми ко је са Вама изашао из села том приликом?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Свекрва, ја, Бранка месара, како се презива, Ђаковић, и мојих двоје дјеце.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, а реците ми од кога сте добили пропусницу за излазак из Ловаса?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Особно нас је дошао испратити у Вилкову кућу тога Ђаковића, мјештанин је био.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, небитно. Ја само питам.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам, знам да је неко био од мјештана.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте имали том приликом пропусницу и од стране кога?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Пропусницу јесам добила.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Где сте добили?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: За Шид, али на основу тога да идем као код зубара с дјецом, не да идем некуд ван јер сам на такав начин могла добити да идем само код зубара, код лекара с дјецом.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми ко Вам је издао ту пропусницу? Где сте добили пропусницу?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не знам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од кога је потписана и чији печат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не сјећам се тога. Знам да сам добила али не могу се сјетити точно од кога.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми да ли сте Ви особно тражили излаз из Ловаса?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да би се придружили мужу у Хрватској?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Јесам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесте. Да ли сте Ви то негде изјавили?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Да сам тражила?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не сјећам се.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте Ви то тражили у својој изјави коју сте дали у полицијској станици.

ОДБИЈА СЕ одговор на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим вас постоји белешка.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па изјаве не можемо да користимо полицијске господине Девчићу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ово су припадници МУП-а Србије, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ово суђење траје Ви не можете да научите шта може да буде доказ, а шта не може.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ово ће бити сведоци, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то се ко зна који пут понавља, не могу се предочавати полицијске изјаве.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су полицијске изјаве припадника МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не могу се користити да су МУП-а Србије, било ког МУП-а не могу.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од оптужених нема нико више питања. Пуномоћник оштећених.

НАТАША КАНДИЋ: Ја само имам једно питање да ли су деца носила беле траке?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ја дјечи нисам стављала јер су они стално били унутра у просторији тако да нисам, ми јесмо одрасли, ја особно, дјечи нисам ставила.

НАТАША КАНДИЋ: Када су вам давали траке и рекли да носите да ли су рекли ко све треба да носи?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Нису они нама, они су нама рекли наредили да ми морамо ставити траке на руку леву, десну није битно коју, да морамо да будемо препознатљиви.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли помињали децу?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Не сјећам се, за одрасле знам, дјечи нисам везала ја особно нисам јер дјеца нису никуд, били су унутра у просторијама већином.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Могу ли ја да прговорим ако дозволите на овакво испитивање од стране пуномоћника оштећеног, нигде овде не пише да су деца носила беле траке да би то она испитивала с једне стране, с друге стране заиста при томе додавати реченицу типа «они су вам давали траке, када су вам давали траке» итд, то нигде не пише да су било какве траке било коме давале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нека устану сви оптужени, а Ви госпођо да ли међу овим људима овде можете да препознате то лице кога Ви називате «Пљока»? Погледајте их све добро и да ли међу њима препознајете неког?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Бојим се да ћу погрешно рећи али мислим на једног али нисам сигурна сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците за кога то мислите.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Ево једино мислим овај господин у наочарима што је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има двојица у наочарима.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Овај, овај, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта је има на себи.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па ову јакну крем и црвену је ли то наранџасто нешто боја и рифле и тенисице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Мислим али нећу сто посто тврдити јер прошло је већ толико година да су се лица тотално промјенила.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок Марија Бадањак у судници позвана да се изјасни да ли међу оптуженима препознаје лице које је у свом исказу означавала као Драган «Пљока» па поводом тога изјављује: «Нисам сигурна али мислим да је овај што на себи има ту јакну, црвену мајицу, наочаре» те је показала на оптуженог Драгана Бачића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још једно питање имам за Вас, поменули сте једног момента да је оптужени Милан Радојчић Вама нудио неки превоз до Шида, а да Ви нисте отишли тим превозом, због чега?

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: Па ја сам се особно бојала, сама с дјецом, онда сам била и млада релативно, бојала сам се свега, да ме можда неће негде на путу истоварити па препустити судбини или тако нешто, не знам. Имала сам неку малу сумњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Сведок МАРИЈА БАДАЊАК: И нисам хтјела сама ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем се што сте се одазвали позиву суда у Београду да сведочите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА.**

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У понедељак ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу и да вам кажем.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је видео линком, а то је Јурај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није видео линк.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А није, је ли долази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овај сведок Ружа Рупчић добили смо информацију да она је на болничком лечењу у Топлицама од 08.11. до 29.11.2010. године, тако да она неће доћи, али за сада имам информацију да ће доћи сведок Луја Бургер и то исто није видео линк него је у судници непосредно значи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, ја сам хтео да Вас питам за уторак, извините, ја сам се пребацио, за Петра Лемуновића, видим да је видео линк, тај господин је овде присуствовао малтене свим суђењима у својству заинтересоване јавности претпостављам, не знам у ком својству али заиста је чудно да неће да дође овде да нам одговара, то можете проверити преко тамо управе зграде где се он легитимише итд., који су разлози просто да би се он саслушавао видео линком ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питаћемо га кад буде у судници, кад буде линк.

Следећи главни претрес СЕ ОДРЕЂУЈЕ на дан 22.11.2010. године са почетком у 09 часова и 30 минута.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА